

Bài không tên số 37.

Vũ thành An

Rừng rừng lẹ ụt mi chênh vênh một bước đi lang
nhau cả nổi đau đau đau để nhớ nhau lằng

thang ngày tháng xuân thì đi đâu tìm kiếm chi vui
lằng ngày tháng bạc đầu đi đâu tìm kiếm nhau vui

đâu được mấy khi trăm năm đâu dài nữa Vẫn
trong cả nổi đau trăm năm vườn mình sống Vẫn

như đang còn thơ vẫn mơ mộng mộng mơ vẫn ta xưa ngày cũ
yêu là còn thơ vẫn mơ mộng mộng mơ vẫn ta xưa ngày cũ

Chỉ là một lá gió theo tháng năm vật vờ rơi
Mình được là chiếc lá trong ngát ngày vũ trụ hoà

rụng vào hư vô Tình yêu có từ đâu bao giờ Tình yêu đến rồi
quyện vào thiên thu

đi bất ngờ Đời như vẫn còn đang ngóng chờ Người sao vẫn còn nở hững hờ Cho